MIT:

ZESPOŁU TOURETTE'A NIE MOŻNA LECZYĆ

FAKT:

Zespołu Tourette'a nie można całkowicie wyleczyć, ale można skutecznie łagodzić jego objawy. U chorych stosuje się leczenie farmakologiczne, ale tylko u tych, którym objawy choroby przeszkadzają w normalnym funkcjonowaniu. Udowodniono, że bardzo dobre rezultaty przynosi również terapia poznawczo-behawioralna, zwłaszcza u pacjentów z prostymi tikami ruchowymi i dźwiękowymi. Niektórym pomaga również odpowiednia dieta.

MIT:

OSOBY Z ZESPOŁEM TOURETTE'A ROBIĄ TAK SPECJALNIE

FAKT:

Tiki mają charakter przymusowy. Nawet te, które przypominają normalne czynności, np. podskakiwanie. Do pewnego stopnia osoby z zespołem Tourette'a mogą je kontrolować, ale wymaga to od nich dużego wysiłku. To trochę jak z kichaniem – gdy się je próbuje powstrzymać, to odczuwany jest dyskomfort.

MIT:

OSOBY Z ZESPOŁEM TOURETTE'A STANOWIĄ ZAGROŻENIE DLA OTOCZENIA

FAKT:

Osoby z zespołem Tourette'a nie stanowią żadnego zagrożenia dla otoczenia. Występujące u nich tiki pojawiają się mimowolnie i nie mają na celu krzywdzenia innych osób. Należy pamiętać, że osoba z zaburzeniami tikowymi może w sytuacji podwyższonego napięcia, szybciej okazywać negatywne emocje, ale też bardzo szybko jest w stanie się uspokoić. Znacznie większym zagrożeniem jest samo otoczenie, które nie rozumie i nie akceptuje chorych. Dzieci z zespołem Tourette'a oraz ich rodzeństwo są szczególnie narażone na dręczenie i dokuczanie w szkole. Dlatego tak ważne jest prowadzenie wszelkiego rodzaju działań edukacyjnych, które mogą zwiększyć świadomość choroby. Wiele osób z zespołem Tourette'a w obawie przed napiętnowaniem społecznym ukrywa swoją chorobę.

MIT:

CHOROBA WYKLUCZA Z FUNKCJONOWANIA W SPOŁECZEŃSTWIE

FAKT:

Osoby dotknięte zespołem Tourette'a prowadzą normalny, aktywny tryb życia, chodzą do pracy, zakładają rodziny, odnoszą sukcesy w życiu zawodowym i prywatnym. Ważne jest w tym jednak zrozumienie i akceptacja – własna i otoczenia. Z historii wiemy, że na zespół Tourette'a chorowali Piotr I Wielki, car Rosji, Napoleon Bonaparte, cesarz Francji oraz Dimitri Tołstoj, brat Lwa, pisarza. Współcześnie jedną z najbardziej znanych osób z zespołem Tourette'a jest bramkarz reprezentacji USA w piłce nożnej Tim Howard. W młodości na zaburzenia tikowe cierpiał również inny piłkarz, David Beckham, który otwarcie mówi też o występowaniu u niego zachowań obsesyjno-kompulsywnych. Istnieje wiele udokumentowanych przypadków osób z zespołem Tourette'a (sportowców, muzyków), które odniosły sukces i stały się znane dzięki swoim dokonaniom w danej dziedzinie.

z Tourettem po Polsce

WWW.TOURETTE.PL

Fakty i mity

ZESPÓŁ GILLES DE LA TOURETTE'A CHOROBA TIKOWA

Projekt jest współfinansowany z Funduszy EOG w ramach programu Obywatele dla Demokracji

MIT:

ZESPOŁEM TOURETTE'A MOŻNA SIĘ ZARAZIĆ

FAKT:

Zespół Gilles de la Tourette'a jest przewlekłym zaburzeniem neurologicznym, charakteryzującym się występowaniem tików ruchowych i głosowych.

Do niedawna uważano zespół Tourette'a za rzadką, kuriozalną chorobę. Badania wykazały, że tiki występują znacznie częściej niż sądzono – schorzenie dotyka ok. 1 % populacji. Chorobą nie można się zarazić, nie jest to również schorzenie śmiertelne.

Choroba zazwyczaj ujawnia się w dzieciństwie, najczęściej w wieku 7 lat. Tiki pojawiają się zarówno u chłopców, jak i u dziewcząt, choć częściej występują u chłopców. Nie ma wątpliwości, że większość przypadków zespołu Tourette'a ma podłoże genetyczne, jednak dokładne mechanizmy dziedziczenia nie zostały jeszcze poznane.

MIT:

KAŻDY TIK OZNACZA, ŻE TO ZESPÓŁ TOURETTE'A

FAKT:

Zespół Tourette'a należy do zaburzeń tikowych. Tiki polegają na przymusowym wykonywaniu ruchów lub wydawaniu dźwięków niezależnych od woli. Może to być np. mruganie, potrząsanie głową, grymasy, gwałtowne ruchy tułowia, ramion, nóg, a także niekontrolowane odgłosy, jak chrząkanie, parskanie, pociąganie nosem, kaszel.

Aby mówić o zespole Tourette'a tiki (ruchowe i przynajmniej jeden głosowy) muszą utrzymywać się minimum przez rok. Zespół Tourette'a może przyjąć wiele postaci. U niektórych są to łagodne tiki twarzy i od czasu do czasu wydawanie dziwnych odgłosów, u innych pojawiają się bardziej dramatyczne, niekontrolowane formy; tikom mogą też towarzyszyć natręctwa, zaburzenia uwagi.

MIT:

OSOBY Z ZESPOŁEM TOURETTE'A SĄ „NIENORMALNE"

FAKT:

Osoby chorujące na zespół Tourette'a nie są „nienormalne" czy „chore psychicznie" – mają takie same zdolności psychointelektualne jak ludzie zdrowi. Zespół Tourette'a nie wpływa na inteligencję ani na rozwój emocjonalny.

MIT:

KAŻDA OSOBA Z ZESPOŁEM TOURETTE'A UŻYWA PRZEKLEŃSTW

FAKT:

Koprolalia, czyli nieświadome i niezamierzone wypowiadanie przekleństw i wulgaryzmów pojawia się u około 10–12% wszystkich chorych. Inne rodzaje rzadszych tików złożonych, jakie obserwuje się u chorych to: echolalia – powtarzanie czyichś słów, kopropraksja – nieświadome lub niezamierzone wykonywanie niestosownych, niezamierzonych gestów, echopraksja – powtarzanie czyichś gestów lub ruchów, palilalia – powtarzanie ostatniego słowa, wyrażenia lub sylaby.